

van de leden. Collega DE JAGER vergelijkt het ambtenaren-college met een ministerie; hij vergeet echter, dat een ministerie afhankelijk is van een deskundige volksvertegenwoordiging, terwijl onze ambtenaren de eenige deskundigen zijn en tegenover zich geen personen vinden, die tijd hebben zich in de vraagstukken in te werken!

Wat het hoofdbestuur ons aanbiedt, is een ambtenarenbestuur met feitelijk dictatoriale macht!

Over de wijze, waarop het hoofdbestuur meent de Maatschappij de gelden te kunnen verschaffen, die zij voor haar taak noodig zal hebben, wil ik slechts in het midden brengen, dat het van dit hoofdbestuur, dat de Maatschappij wil laten zorgen voor de vakbelangen der ambtenaren-geneeskundigen en het „georganiseerd overleg” wil ter hand neme ten bate van die ambtenaren, *onjuist gezien* is om van hen geringere bijdragen te eischen dan van de andere leden.

Naar mijn meening vergist het hoofdbestuur zich zeer in de mentaliteit der leden. Het grootste deel voelt voor de Maatschappij, zooals zij is. Men waardeert, dat de Maatschappij den collegialen band helpt versterken; dat de geneeskundige gedragsleer door de Maatschappij geregeld wordt; men stelt prijs op de afdeeliningsvergaderingen, die hoe langer hoe meer weer dienstbaar worden gemaakt aan wetenschap en collegiale gedachtenwisseling, en men gevoelt ook, dat „eendracht macht maakt”, vooral in deze tijden. Men weet zeer goed, dat vooral door den invloed der Maatschappij de fonds-geneesheeren bewaard zijn gebleven voor de „dictatuur van het proletariaat”, maar — voor het grootsche, omvangrijke werk, dat het hoofdbestuur door de Maatschappij wil laten verrichten, gevoelt de meerderheid zeer weinig. Weet het hoofdbestuur zijn plan door te zetten, dan zal, naar ik vrees, de Maatschappij „een kind met een waterhoofd” blijken te zijn. Voor hun vakactie zullen de huisartsen en specialisten zich onafhankelijk maken, en, steeds strevende naar decentralisatie zullen de leden plaatselijk trachten het goede werk der Maatschappij voort te zetten. De overgrootste meerderheid zal zeker weigeren een nummer te worden in een verambtenaarde, dictatoriaal bestuurde vakorganisatie.

Ik hoop, dat het hoofdbestuur zijn voorstel zal intrekken!

Kampen, 19 April 1920.

Dr. J. D. C. KOCH.

HET HOOFDBESTUUR EN DE SPOORWEGARTSEN.

Door de afdeeliningsraad der afdeeling Alphen a/d Rijn en Omstreken is, naar aanleiding van de circulaire dato April 1920 B K 20109/2922, het volgende schrijven aan het hoofdbestuur gericht. De afdeeliningsraad acht het zeer gewenscht, dat dit schrijven in het *Tijdschrift voor Geneeskunde* wordt opgenomen.

*Aan het hoofdbestuur der Ned. Maatschappij
tot bevordering der Geneeskunst.*

Naar aanleiding van de circulaire dato April B K 20109/2922 is een conferentie gehouden van de spoorwegartsen, lid zijnde van de afd. Alphen a/d Rijn en Omstreken met den afdeeliningsraad dier afdeeling. Na ampele bespreking is men tot de volgende slotsommen gekomen:

10. De termijn, waarin besloten moet worden door de betrokken ex-H.S.M.-artsen om eventueel het contract met de spoorwegmaatschappijen op te zeggen, is veel te kort in verband met het feit, dat nooit van eenige actie van het hoofdbestuur tegen de spoorwegmaatschappijen aan de betrokken geneesheeren is bekend geworden.

20. Het komt ons voor, dat opzeggen van de contracten door dat deel der spoorwegartsen, dat volgens het hoofdbestuur zou vallen onder het bindend besluit van 1912, zou voeren tot een zeer ongewenschten toestand, dat voor een deel der spoorwegartsen nieuwe voorwaarden zouden moeten worden bedongen, terwijl een ander deel der spoorwegartsen op precies dezelfde voorwaarden voor die maatschappijen zou moeten blijven werken.

30. Het komt ons voor, dat het hoofdbestuur der Maatschappij tot bevordering der

Geneeskunst voor en aler het de spoorwegartsen tot opzeggen hunner contracten adviseerde, al ware het alleen maar beleefdheidshalve, overleg had moeten plegen met het bestuur der Nederlandsche Spoorwegartsenvereniging.

4°. Het komt ons noodzakelijk voor, dat voor alle spoorwegartsen een nieuwe regeling met het oog op de gewijzigde tijdsomstandigheden worde gemaakt.

5°. Het is wenschelijk, dat die nieuwe regeling in een algemeene vergadering der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst worde behandeld, opdat het hoofdbestuur een zoo krachtig mogelijke positie bij de onderhandelingen met de spoorwegmaatschappijen kunne innemen.

Alphen a/d Rijn,
19 April 1920.

H. VAN DER TAK, *Voorzitter.*
W. VAN WERMESKERKEN, *Secretaris.*

HULP VOOR KINDEREN VAN DUITSCHE ARTSEN.

De voedselnood in Duitschland is in de laatste maanden onrustbarend gestegen in alle kringen, ook in de huisgezinnen der Duitse collegae, en vooral daar, waar de vader als slachtoffer van zijn beroep in den oorlog is gevallen. Van bevriende zijde werden wij aangespoord, pogingen in het werk te stellen, om kinderen van onze collegae op te nemen in onze huisgezinnen. De echtgenoot van den bekenden prof. SCHWALBE, den redacteur van de *Deutsche med. Wochenschrift*, schrijft o. a.: „Ik heb verscheidene zeer behoeftige weezen van artsen, voor wie een verblijf op het land of aan zee in de groote vacantie zeer wenschelijk zou zijn. Mijn hoofdplicht is de groote nood van onze weduwen en weezen van artsen te verzachten”.

Hoewel wij overtuigd zijn, dat reeds vele collegae hun gastvrije deuren voor de Duitse en Oostenrijksche kinderen hebben geopend, achten wij het niettemin mogelijk, dat ook nu nog door velen gevolg zal worden gegeven aan dezen oproep, en dat aan den wensch uit den boezem der „Unterstützungskasse der Aertzekammer”, uit wier naam mevrouw SCHWALBE schrijft, kan worden voldaan.

Wij verzoeken diegene, die bereid zijn, gedurende korteren of langeren tijd een kind uit deze kringen op te nemen, zich met opgave van andere gegevens (leeftijd, geslacht, godsdienst, duur van het verblijf, enz.) zoo mogelijk schriftelijk aan te melden bij mevrouw FRANZIE, Louise de Colignystraat 51, die als secretaresse van de afdeeling 's-Gravenhage der Nederlandsche Centrale voor vacantie-kinderen uit Duitschland voor verdere maatregelen zal zorgdragen. Aan hetzelfde adres worden gaarne geldelijke bijdragen ingewacht, ter bestrijding der niet geringe onkosten, die aan de uitzending dezer kinderen zijn verbonden.

's-Gravenhage,
April 1920.

D. H. VAN DER GOOT.
M. FRANZIE.

WEENSCHEN ARTSENKINDEREN.

Wegens de troebelen in Duitschland zijn de transporten uit en naar Weenen een tijdlang stopgezet. Nu gaan zij weer geregeld, maar zij zijn alle wat verschoven. Zodoende zullen de artsenkinderen ook wat later vertrekken; tijdig krijgen de pleegouders bericht door bemiddeling van het R. K. Huisvestingscomité te 's-Hertogenbosch, dat ook nu weer bereid was het transport over te nemen. Dringend verzoek ik daarom den collegae hun logeetjes zoolang te houden, daar het zoeken van een ander onderkomen nogal bezwaarlijk is. Diegenen echter, wien het onmogelijk valt, verzoek ik mij dit even omgaande te berichten? Tevens verzoek ik mededeeling van hen, die — in overleg met de ouders — de kinderen nog langer wenschen te houden.

Verschillende vroegen mij, wat de kinderen mogen meenemen. Alle „Liebesgaben” worden toegelaten, zooals kleeren, levensmiddelen, ook tabak en sigaren voor de ouders, enz..

Oss, 18 April 1920.

CORN. A. VERBEEK.